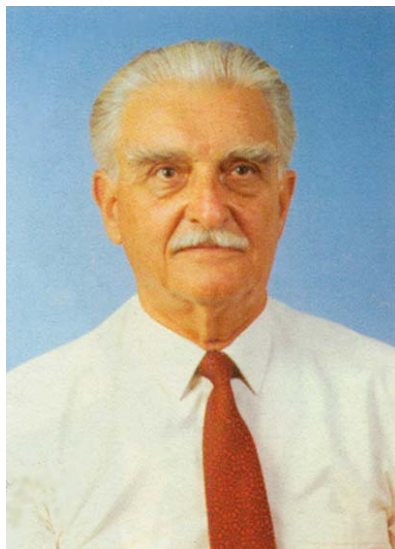

BORIS PETRAVIĆ, dipl. ing. grad., (1922.- 2004.)

Nedavno je sve koji su ga poznavali iznenadila tužna vijest da je Boris Petravić, dipl. ing. grad., nakon teške bolesti zauvijek napustio obitelj kolege i prijatelje. Njegovi su posmrtni ostaci pokopani u Starom Gradu na Hvaru odakle po ocu potječe.

Boris Petravić rođen je 22. srpnja 1922. u Mrkoplju kod Delnica, a diplomirao je 1949. na građevinskom odsjeku Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Iste se godine zaposlio u *Arhitektonskom projektnom zavodu* u Zagrebu, gdje je radio kao statičar. Potom je kraće vrijeme radio u projektnom birou *Projektant* u Skoplju, a od kraja 1951. do kraja 1953. ponovno u Zagrebu, u poduzeću *Plan*, arhitektonskom projektnom zavodu za industrijske objekte.

Nakon odsluženja vojnog roka radio je kao projektant statičar za armiranobetonske konstrukcije stambenih, administrativnih, školskih, turističkih i drugih građevina. U projektini biro *Projektant* iz Zadra, kasniji *Donat*, došao je početkom 1954. Tada je Zadar liječio ratne rane nakon golemih razaranja u II. svjetskom ratu. Za obnovu i izgradnju bili su nužni brojni stručnjaci i stoga je ovaj vrsni i marljivi konstruktor i statičar bio zaista dobrodošao.

Već i kratak uvid u njegovu pomno vođenu evidenciju svega onoga što je do 1983. radio u *Donatu* iznenađuje brojnošću statičkih proračuna, revizija, ekspertiza više od 600 raznovrsnih objekata, pretežno za armiranobetonske konstrukcije.

Objekti u čijem je projektiranju sudjelovao građeni su u mnogim mjestima sjeverne Dalmacije, ali dakako najviše u Zadru. Dovoljno je samo spomenuti one najveće: hotelska zdanja na otocima, zgrade željezničkih kolodvora u Kninu i Zadru, veliki stambeni blokovi u Zadru i Biogradu, neboder na Branimirovoj obali u Zadru, hoteli u Zadru i Biogradu, industrijski objekti, škole, sakralni i zdravstveni objekti, trafostanice i sl.

Golemi projektantski opus toga cijenjenog stručnjaka tijekom dvaju desetljeća u Zadru, dokaz su golemoga znanja, ener-

gije i volje. To je u Zadru, ali i izvan njega, vrlo brzo prepoznato i uvažavano. Obnova i izgradnja Zadra bila je za njega i njegove suradnike pravi izazov i prilika za dokazivanje visoke inženjerske stručnosti.

U srušenom je Zadru još 1947. osnovano Društvo građevinarskih, elektrotehničkih i strojarških inženjera i tehničara, iz kojega se 1952. kao samostalno izdvojilo Društvo inženjera i tehničara – arhitekata, građevinara i geodeta Zadar (DIT AGG), koje to ime i danas nosi. U to je Društvo ing. Petravić ugradio svoju golemu energiju i stručnost jer je već od 1954. bio dugogodišnji predsjednik. Velikim je žarom poticao kolege na veći angažman i na usavršavanje. Za članstvo je organizirao stručna predavanja, simpozije, obilaske velikih gradilišta i upoznavanje s vrhunskim građevinskim dostignućima. Vodio je stručne ekskurzije na športske objekte Mediteranskih igara u Splitu, Univerzijade u Zagrebu, Olimpijade u Münchenu, Olimpijade u Sarajevu, na hidroelektrane Đale i Dubrava, mostove u Šibeniku, Krku, Pagu i Maslenici, tunele Učka i Sv. Rok, na gradilišta hotelskog kompleksa Babin Kuk u Dubrovniku, metroa u Beču i autoceste Zagreb – Split pa sve do Asuanske brane u Egiptu. Najzaslužniji je što je DIT-AGG Zadar bio dobitnik nagrade Saveza građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske

kao najbolje društvo u Hrvatskoj za 1982., 1986. i 1987. godinu.

U istom je razdoblju, zahvaljujući ponajprije njegovoj organizaciji i zalaganju, DIT-AGG Zadar za svoju aktivnost, a posebno za izradu studije i seizmološke karte Zadra, nagrađen Nagradom grada Zadra i Grbom grada Zadra.

Njegova se je aktivnost očitovala i u organima Saveza građevinskih inženjera i tehničara gdje je u više navrata biran u različita tijela. Za svoju je aktivnost 1978. proglašen zaslužnim članom Saveza, a 1991. i počasnim. Suradivao je i u časopisu *Građevinar*.

U svim je druženjima iskazivao svoju veselu narav, ali i korektnost te skromnost u odnosima prema starijima i mladima. Mnogi sudionici stručnih skupova, kongresa i simpozija zapamtili su njegovu neobičnu srdačnost i veselost. Pokazivao je veliko zanimanje za glazbu i svirao je klavir i gitaru. Još kao student počeo je skladati starogradske pjesme koje su bile vrlo slušane, a mnogi se još sjećaju stihova iz njegove pjesme *Plavi Jadran*: "Zar ima ljepše što od našeg mora, gdje srebrn mjesec sja i sviće zora". Poslije je skladao mnoge dalmatinske pjesme za Omiški festival klapa. Bio je i aktivan član predsjedništva Hrvatskoga pjevačkog i glazbenog društva (HPGD) *Zoranić* u Zadru.

Ipak tog je vedrog čovjeka i stručnjaka pomalo napuštala snaga te mu se zdravlje pogoršalo. U invalidsku mirovinu otišao je 1983. No rad u DIT-AGG-u nije prekidao pa je 1997. izabran za predsjednika Suda časti.

Međutim, okrutna ga je bolest konačno umorila na veliku žalost obitelji, kolega, prijatelja i svih poznanika koji će ga pamtiti i kao stručnjaka i kao velikog čovjeka, punog vedrine i životne radosti. Za svaki savjet i riječ ohrabrenja i za vedar pristup svim nedaćama ostat će stalno u srcu i sjećanju svih članova DIT-AGG Zadar.

P. Mendeš